

saa alle disse grufulde Mishandlinger, som skulle sammenstilles med Behandlingen i Rigas Fængsler og i den katolske Kirke i Spanien, til, at Pigerne have sultet og tørstet, og det er fuldt bevist, siger det ærede Medlem. Nej, det er slet ikke fuldt bevist, at Pigerne have sultet, det er fuldt bevist, at Pigerne, naar de fik Straf, navnlig naar de fik Stuearrest, mistede noget af den Mad, de ellers fik; det er saaledes oplyst, at til Middagsmaaltidet fik de ikke Eftermaden, men til Gengæld en dobbelt Portion af Formaden. Det er ligeledes oplyst, at de om Aftenen ikke fik et Stykke Smørrebrød, den saakaldte Ekstramad, altsaa noget, der ikke i og for sig hørte med til Bepisningen, men var kommet ind som en Begunstigelse for dem, naar de vare artige. Og det er oplyst, at de stundom maatte mangle Paalæg paa et Stykke Mad, oplyst, at de ikke fik Syltetøj, naar de havde været uartige, naar de sade i Stuearrest, men der er slet ikke oplyst noget som helst om, at de have sultet. Jeg skal om lidt komme tilbage dertil.

Saa sagde det ærede Medlem, at det er oplyst, at de have tørstet. Hvad dette Punkt angaar, vil jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa en Forklaring af Fru Bransholm, som gaar ud paa, at hun i høj Grad har maattet kæmpe med, at Pigerne om Natten bleve vaade, og at hun for at se at afvænne dem dermed har søgt at indskrænke deres Vanddrikning saa meget som muligt. Og hun har tilføjet, at da hun var et lille Barn, har hun været vant til ikke at drikke meget og navnlig ikke at drikke Vand udenfor Maaltiderne, men nøjes med den Væde, der var i Maden, og at hun har befundet sig vel derved. Der er ikke oplyst noget som helst om, at hun blot i et eneste Tilfælde som Straf har dikteret, at en Pige ikke maatte faa noget at drikke. Hun har fra sin egen Erfaring og fra sit Hjem haft den Opfattelse, at man meget godt kan lade være med alt det meget Vanddrikkeri og endda komme skikkelig gennem Verden. Det er det hele, der foreligger, naar der tales om, at Pigerne have tørstet. Jeg skal ogsaa i den Henseende henvise til en Erklæring af Dr. Muus, som findes i Forhørsakterne, og hvorefter man maa gaa ud fra, at den Indskrænkning i Vanddrikningen, som har fundet Sted paa „Hebron“, ikke i nogen Maade har kunnet være til Skade for de paagældende Piger. Men som Straf har Tørst aldrig været anvendt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Pigerne. Sulten har der i det ærede Medlems Artikler været anført en Forklaring om, at Pigerne sultede i den Grad, at de maatte spise Hønsfoder. Side 15 i den trykte Bog siges — det er Resultatet af et Møde i Ulfborg — at „Pigerne stjal til Tider Hundens Mad og fik kunstigt Hønsfoder til Paalæg“. Og i sin Skrivelse til mig af 12te August 1907, som findes Pag. 2 i den trykte Bog, siger det ærede Medlem: „Som Paalæg til bart Rugbrød har Fruen givet dem Hønsfoder.“ Se, det lyder jo ganske forskrækkeligt, at de ere blevne spiste af med Hønsfoder, oven i Købet med kunstigt Hønsfoder. — jeg antager for Resten, at det havde været meget værre, hvis hun havde givet dem naturligt Hønsfoder —, hvis hun havde givet dem Byg, Havre og lignende Ting. Om dette Hønsfoder oplyses det, ikke blot gennem Fru Bransholms Forklaring, men ogsaa ved forskellige Pigers Forklaring, at det bestod i noget, der hedder Fedtegrever, som kom fra Svineslagteriet i Holstebro, og som var bestemt til Fodring af Hønsene, men som disse Børn holdt saa meget af, at de selv bade, om de ikke maatte faa disse Fedtegrever til Paalæg. Der var ingen, der blev tvungen til at spise dem, men naar de ønskede det, fik de det. Nu kunde man naturligvis sige, — og det er det, det ærede Medlem vil sige —, at det er da et tydeligt Bevis paa, at den almindelige Bepisning paa „Hebron“ maa have været ganske forskrækkelig daarlig og utilfredsstillende, naar Børnene kunde falde paa at forlange saadant noget Tøjeri at spise. Jeg maa nu for mit eget Vedkommende sige, at jeg har aldrig set en Fedtegreve, og ved heller ikke, hvorledes Fedtegrever smage, men her foreligger Oplysning i Sagen. Ogsaa paa dette Punkt har Overretsassessor Schrøder sørget for at skaffe de behørig Oplysninger til Stede. Ja, der foreligger for Resten ogsaa Oplysning fra det ærede Medlem selv forleden Dag, — det er Spalte 2810 —, hvor det ærede Medlem selv anfører, at han i Holstebro har truffet en Præst, som under Diskussionen sagde: „Jeg fik ogsaa som Barn Fedtegrever, og dem holdt jeg meget af.“ Men der foreligger en Erklæring under Sagen fra Svineslagteriet i Holstebro, den findes Pag. 195 i den trykte Bog, som beskriver, hvad Fedtegrever egentlig ere. Det hedder: „Fedtegreverne ere ikke egentligt Affald, de fremkomme ved Afkogningen af ren Svineflomme og Tarmfedt, som give prima